

Tilbakekall av førerrett på grunn av cannabisbruk

2.7.2020 (2019/2517)

Saken gjelder Politidirektoratets vedtak om å tilbakekalle klagerens førerrett på grunn av manglende edruelighet, jf. veitrafikkloven § 34 femte ledd. Grunnlag for tilbakekallet var ifølge vedtaket blant annet at klageren i politiavhør skulle ha opplyste at han siden han var 16 år gammel hadde brukt cannabis «i varierende grad, én til to ganger per måned».

Ombudsmannen er kommet til at klagerens cannabisbruk var utilstrekkelig utredet da Politidirektoratet traff vedtaket om tilbakekall, jf. forvaltningsloven § 17 første ledd. Direktoratet skulle ha kontrollert lydopptaket av avhøret for å finne ut om klagerens anførsel om feilsitering var riktig. Den mangelfulle utredningen førte til at direktoratet la en ufullstendig gjengivelse av klagerens forklaring om egen bruk til grunn for sin avgjørelse.

Videre er ombudsmannen kommet til at direktoratet ikke foretok en tilstrekkelig konkret vurdering av om vilkåret om trafikkfare i § 34 femte ledd var oppfylt. Vilkåret knytter seg til risikoen for kjøring i påvirket tilstand, jf. grensen for THC-innhold i blodet fastsatt i forskrift om påvirkning av andre rusmiddel enn alkohol.

Ombudsmannen ber Politidirektoratet behandle klagesaken på nytt, og ber om at denne og fremtidige saker avgjøres i tråd

med føringene i uttalelsen.

Sakens bakgrunn

Politiet stanset A (klageren) i trafikk kontroll 1. august 2018. Politiet mente han fremsto som påvirket av medisiner eller narkotika, og fremstilte ham for blodprøvetaking. Blodprøven viste seg senere å være «negativ».

Klageren ble avhørt på legevakten og avhøret ble tatt opp på polititjenestemannens telefon. I avhøret erkjente klageren blant annet bruk av cannabis to dager tidligere og opplyste at politiet kom til å finne cannabis hjemme hos ham, som planteavfall i form av blader og stilker klippet opp for å ristes. Dette avfallet kunne ifølge klageren gi kanskje 15 brukerdoser.

Ifølge polititjenestemannens referat av avhøret hadde klageren også forklart at han hadde brukt cannabis «i varierende grad 1-2 ganger per måned» siden han var 16 år.

I brev 7. september 2018 forhåndsvarslet Nordland politidistrikt tilbakekall av førerretten i medhold av vegtrafikkloven § 34 femte ledd, med grunnlag i klagerens politiforklaring og funn av cannabis hjemme hos ham. I forhåndsvarselet viste politidistriktet også til at klageren ble domfelt i 2005 og 2011 for overtredelser av narkotikalovgivningen.

I tilsvaret til forhåndsvarselet opplyste klageren blant annet at han alltid ventet 1-2 dager før kjøring de gangene han hadde røkt cannabis eller drukket, for å kunne kjøre på en trafiksikker måte. Klageren opplyste at han var blitt feilsitert når det gjelder hvor ofte han hadde røkt. Han anførte at han sa «1-2 ganger i måneden eller sjeldnere», med trykk på eller sjeldnere, og at dette ikke var tatt med i bakgrunnen for saken. Klageren informerte om at det var gått ett år siden sist han røykte. Videre opplyste han at politiet hadde informert barnevernet om saken og at de ønsket at han skulle avlegge urinprøver i et halvt år, noe han hadde sagt seg villig til. Han opplyste at han hadde fått motivasjon til ikke å bruke cannabis siden han nå hadde fått et barn å ta vare på, og at samboeren hans hadde stilt ham et ultimatum om at han måtte holde seg unna cannabis, eller så ville hun gå fra ham.

Politidistriktet vedtok tilbakekall av klagerens førerrett, blant annet med henvisning til klagerens refererte forklaring om cannabisbruk og at politiet fant angivelig 20 gram marijuana på boligen.

I klage til Politidirektoratet gjentok klageren at han var blitt feilsitert. Når det gjelder funnet av cannabis på boligen hevdet klageren at det ikke var snakk om 20 gram cannabis, men planteavfall, og at maksimalt 2 gram kunne røykes. For øvrig viste han blant annet til forklaringene i politiavhøret, oppfølgingsavhøret og flere av anførselene i tilsvaret til forhåndsvarselet, som han også vedla klagen.

Direktoratet opprettholdt tilbakekallet i vedtak 6. juni 2019. Direktoratet mente at klageren oppfylte edruehetsvilkåret i vegtrafikkloven § 34 femte ledd, og at hensynet til trafiksikkerheten gjorde tilbakekallet nødvendig.

Under vurderingen av edruelighetsvilkåret viste direktoratet til at klageren ifølge anmeldelsen «fremsto som sliten, hadde rødsprengte øyne, høy puls, nystagmus, samt vansker med å se i kryss», at klageren hadde brukt narkotika to dager tidligere og at det ble funnet brukerutstyr og marihuana på boligen hans.

Til klagerens anførsel om at han var blitt feilsitert, bemerket direktoratet at det hadde «tillit til at opplysningene som fremkommer av politiets avhør er korrekt nedtegnet» og at klageren hadde vedtatt avhøret som sin forklaring. Direktoratet mente «at det forhold at klager har fremstilt sin bruk av rusmidler som mindre omfattende, etter at politiet iverksatte sak om tilbakekall av førerrett, må tillegges begrenset vekt i den samlede vurderingen», jf. LH-2014-39253. Direktoratet viste også til at politiet fant brukerutstyr og 20 gram marihuana på boligen hans.

Direktoratet viste til HR-2015-988-A hvor Høyesterett la til grunn at besittelse av narkotika i seg selv kan indikere manglende edruelighet, selv om den ikke utelukkende omhandler bruk. Videre viste direktoratet til LH-2014-39253, der retten la til grunn at bruk av hasj med en hyppighet på minst to ganger i måneden var tilstrekkelig til å konstatere manglende edruelighet og LH-2016-70592 hvor retten la til grunn at bruk av hasj en til tre ganger i måneden var tilstrekkelig.

Med henvisning til klagers forklaring i avhør om eget bruk, bruk av hasj den 30. juli 2018 og funnet av brukerutstyr og 20 gram marihuana på klagers bopel, mente direktoratet at klagerens bruk var innenfor den mengde som etter lagmannsrettspraksis er tilstrekkelig til å konstatere manglende edruelighet. De tidligere domfellelsene kunne ikke alene gi grunnlag for å konstatere manglende edruelighet på grunn av tidsforløpet, men de viste at klager tidligere har hatt befatning med narkotika. Direktoratet så positivt på at klageren hadde avlagt negative rusprøver i en periode frem til 19. desember 2018, men mente at han måtte «dokumentere rusfrihet over en lengre periode, slik at politiet med rimelig grad av sikkerhet kan legge til grunn at den positive utviklingen har stabilisert seg». På dette grunnlaget fant direktoratet at klageren ikke var å anse som edruelig i vegtrafikklovens forstand.

Når det gjaldt vilkåret om hensynet til trafikksikkerheten, viste direktoratet til at «klager har behov for førerkort blant annet i forbindelse med jobb» og at klager aktivt har nyttet førerretten. Dette, i tillegg til edruelighetsvurderingen, medførte etter direktoratets syn at hensynet til trafikksikkerheten gjorde tilbakekall av førerretten nødvendig for å forebygge kjøring i ruspåvirket tilstand.

Det foreligger ikke opplysninger om utfallet av straffesaken vedrørende klagerens oppbevaring av marihuana, herunder hvilket antall brukerdoser det der ble lagt til grunn at det angivelige planteavfallet kunne gi.

Saken ble klaget inn for ombudsmannen 22. juni 2019. Også i klagen til ombudsmannen anførte klageren at han var blitt feilsitert i referatet fra politiavhøret, og viste til anførselene i klagen til direktoratet.

Våre undersøkelser

På bakgrunn av klagen, saksdokumentene og klagerens anførsel om feilsitering besluttet vi å undersøke saken nærmere. I en henvendelse til direktoratet spurte vi blant annet om klagerens bruk av cannabis var tilstrekkelig utredet på vedtakstidspunktet, og om direktoratet burde ha kontrollert lydopptaket av avhøret. I redegjørelsen sin opplyste direktoratet at klagerens bruk av cannabis var tilstrekkelig utredet, og at det ikke var nødvendig å kontrollere lydopptaket.

Vi ba også direktoratet oversende opptak av avhøret eller en utskrift av opptaket, og fikk oversendt begge deler. De delene av avhøret av klageren som gjaldt klagerens bruksomfang av cannabis lød slik:

Politibetjenten: «Hvor ofte bruker du cannabis?»

Klager: «Varierer veldig, men alt i fra et par ganger i måneden, til en gang i måneden, eller sjeldnere.»

Politibetjenten: «Kan du gjenta det? Altså to ganger i måneden?»

Klager: «En til to ganger i måneden eller sjeldnere.»

Politibetjenten: «En til to ganger i måneden. Kan jeg skrive det?»

Klager: «Ja.»

[...]

Politibetjenten: «For å oppsummere så forklarer du at du brukte cannabis for to dager siden.»

Klager: «Ja.»

Politibetjenten: «Du bruker det i varierende grad.»

Klager: «Ja.»

Politibetjenten: «Ca. en til to ganger per måned.»

Klager: «Ja.»

Politibetjenten: «Det har du gjort siden du var 16 år.»

Klager: «Ja.»

Politibetjenten: «Under ransaking vil vi finne cannabis på soverommet ditt.»

Klager: «Ja.»

Politibetjenten: «Muligens ca. 15 brukerdoser.»

Klager: «Ja.»

Politibetjenten: «Det er det jeg leste opp nå som blir forklaringen din.»

Klager: «Ja.»

Politibetjenten: «Det er det jeg vil skrive i rapporten.»

Klager: «Ja.»

Videre spurte vi direktoratet hvor ofte de mente at klageren brukte cannabis, og om vedtaket var tilstrekkelig begrunnet på dette punktet. Direktoratet opplyste blant annet at vedtaket var

tilstrekkelig begrunnet når det ble lagt til grunn at klagerens bruk var innenfor, eller mer omfattende, enn den bruk som etter lagmannsrettspraksis var tilstrekkelig for å konstatere manglende edrueighet.

Med henvisning til LB-2017-65348 spurte vi om direktoratet burde vurdert risikoen for at klageren ville kjøre med en ulovlig THC-konsentrasjon (THC er det narkotiske virkestoffet i cannabis), jf. vilkåret om at «hensynet til trafikksikkerheten krever at føreretten tilbakekalles». Direktoratet svarte at de vurderer denne risikoen i alle saker, inkludert denne saken.

Direktoratets redegjørelse ble oversendt til klageren, som hadde enkelte merknader. Klageren viste blant annet til en artikkel publisert 3. januar 2017 på hjemmesiden til Oslo universitetssykehus, «[h]vor lenge etter inntak er stoffene i kroppen?». I artikkelen gis en veiledende oversikt over hvor mange timer det kan ta fra inntak av et rusmiddel til man er kjørbare. Ifølge denne artikkelen er THC-konsentrasjonen under straffbarhetsgrensen etter seks til 12 timer ved røyking av 25 mg THC. Med dobbelt dose vil konsentrasjonen være under straffbarhetsgrensen etter åtte til 15 timer. Med henvisning til at han alltid ventet i én til to dager etter inntak av cannabis, mente klageren at det ikke var en rimelig mulighet for kjøring i påvirket tilstand.

Direktoratet fikk oversendt merknadene, men har ikke kommet med ytterligere kommentarer.

Ombudsmannens syn på saken

1. Rettslig utgangspunkt for tilbakekall av førerrett på grunn av cannabisbruk

Vegtrafikkloven § 34 femte ledd gir hjemmel for tilbakekall av føreretten på grunn av blant annet manglende edrueighet. Bestemmelsen lyder slik:

«Dersom innehaveren av føreretten ikke er edrueelig eller hans vandel for øvrig er slik at han ikke anses skikket til å føre motorvogn, kan politimesteren eller den han gir myndighet, tilbakekalle retten til å føre førerkortpliktig motorvogn for en bestemt tid eller inntil videre, hvis hensynet til trafikksikkerheten eller allmenne hensyn ellers krever det.»

Bestemmelsen i § 34 femte ledd må ses som en direkte konsekvens av § 24 fjerde ledd og bygger på det syn at det må være adgang til å tilbakekalle føreretten dersom forutsetningene om tilfredsstillende vandel og edrueighet ved førerkortutstedelsen ikke lenger holder, jf. kommentarutgaven til vegtrafikkloven § 34 femte ledd, punkt 1, på Juridika, Bjørn Olav Engstrøm (red.).

Bestemmelsen oppstiller to separate vilkår for tilbakekall. At førerettssinnehaver «ikke er edrueelig» og at «hensynet til trafikksikkerheten [...] krever det», jf. blant annet LB-2017-65348. Ombudsmannen kommer nærmere tilbake til trafikksikkerhetsvilkåret under punkt 3 nedenfor.

2. Utredningen av faktum mht. klagerens cannabisbruk

Etter forvaltningsloven § 17 første ledd, jf. § 33, er det forvaltningens plikt å sørge for at saken er «så godt opplyst som mulig før vedtak treffes». Omfanget av utredningsplikten avhenger av sakens karakter og hvor inngripende vedtaket er. Tilbakekall av førerrett på grunn av manglende edrueighet er inngripende, noe som tilsier at kravet som stilles til politiets utredning av saken er skjerpet, jf. også SOM-2016-1196, punkt 2.

Det første spørsmål for ombudsmannen er om saken var tilstrekkelig opplyst da direktoratet traff tilbakekallsvedtaket uten å kontrollere lydopptaket av avhøret av klageren, på tross av klagerens gjentatte anførsler om at han var blitt feilsitert i politirapporten.

I vedtaket la direktoratet til grunn at klager hadde ordlagt seg som beskrevet i politirapporten, og begrunnet dette slik:

«Politidirektoratet bemerker at vi har tillit til at opplysningene som fremkommer av politiets avhør er korrekt nedtegnet. Vi viser til at avhøret den 1. august 2018 ble vedtatt av klager som hans forklaring. Videre mener vi at det forhold at klager har fremstilt sin bruk av rusmidler som mindre omfattende, etter at politiet iverksatte sak om tilbakekall av førerrett, må tillegges begrenset vekt i den samlede vurderingen.»

Omfanget av bruken av rusmiddel er sentralt for vurderingen av både vilkåret om edrueighet og vurderingen av hensynet til trafiksikkerheten. I tillegg er partens forklaring normalt av avgjørende betydning for å fastslå dette omfanget.

Til ombudsmannen har direktoratet opplyst at det ikke var nødvendig å kontrollere lydavhøret, blant annet fordi «klagerens bruk av cannabis var tilstrekkelig utredet på vedtakstidspunktet», og fordi det «ikke [var] store avvik mellom det som fremgår av referatet fra avhøret og det som klager i ettertid har anført».

I lagmannsrettspraksis, LH-2016-70592, er bruk av cannabis en til tre ganger i måneden angitt som i nedre sjikt for hva som kan gi grunnlag for tilbakekall. Klagerens anførsel om at han faktisk hadde beskrevet bruken som 1-2 ganger «eller sjeldnere», hadde derfor betydning for om vilkåret om edrueighet var oppfylt. Det var også relativt enkelt å avklare klagers anførsel om at han var feilsitert fordi det fantes lydopptak fra avhøret. Å høre gjennom avhøret ville bekrefte at klagers anførsel var riktig.

Selv om direktoratet overfor ombudsmannen har fastholdt at det ikke var grunn til å innhente lydopptakene i denne saken, sendte de 18. mars 2019 et brev til politidistriktene, hvor disse ble bedt om å «vedlegge filen med lydopptak i de sakene hvor det kommer på spissen hva vedkommende har uttalt i avhør om eget narkotika- eller alkoholforbruk». Det er positivt, og synes å bekrefte at det ikke ville vært svært byrdefullt for direktoratet å avklare klagers anførsel.

Ombudsmannen er etter dette kommet til at saken ikke var godt nok opplyst, jf. forvaltningsloven § 17, jf. § 33, da direktoratet fattet vedtak om tilbakekall uten å kontrollere lydopptaket for å avklare

hva klageren faktisk forklarte om egen bruk av cannabis.

3. Politidirektoratets vurdering av vilkåret om at tilbakekall må være påkrevd av hensyn til trafikksikkerheten

3.1 Nærmere om trafikksikkerhetsvilkåret

Vilkåret om at tilbakekall er «påkrevd» av «hensyn til trafikksikkerheten», er i HR-2015-988-A avsnitt 19 omtalt som grunnvilkåret for tilbakekall.

Direktoratet har sagt seg enig i at det må foretas en konkret vurdering av om hensynet til trafikksikkerheten tilsier tilbakekall av førerretten. Spørsmålet saken reiser er hvilke krav som må stilles til en slik vurdering.

Høyesterett har i HR-2015-988-A (straffesak), gjengitt og sagt seg enig i følgende utdrag fra lagmannsrettens vurdering av saken:

«Bestemmelsen forutsetter også at hensynet til trafikksikkerheten gjør det nødvendig å ta sjåføren ut av trafikken. Kjøring i påvirket tilstand eller risiko for slik kjøring innebærer en alvorlig trafikksikkerhetsrisiko ikke bare for sjåføren selv, men også for øvrige trafikanter. Manglende edruelighet hos en sjåfør gir politiet en skjønsmessig adgang til å frata ham førerretten. Det er ikke nødvendig å avvete situasjonen til vedkommende påtreffes mens han kjører i påvirket tilstand.

A har selv forklart at han er meget bilinteressert, har egen bil og er glad i å kjøre bil og andre motorkjøretøy. Når politiet, som her, sto overfor en sjåfør som selv erkjente aktivt misbruk av både amfetamin og hasjissj og hadde flere relativt ferske dommer og bøter for dette, finner lagmannsretten ikke at det hefter noen feil ved det skjønn som ble utøvd ved vedtaket.»

Borgarting lagmannsrett har med utgangspunkt i HR-2015-988-A, redegjort som følger for hvordan vurderingen av trafikksikkerhetsvilkåret skal foregå, jf. LB-2017-65348:

«Ettersom bestemmelsen i vegtrafikkloven § 34 femte ledd er en føre-var bestemmelse som skal praktiseres strengt (jf. Rt-2015-493 avsnitt 23), skal det imidlertid ikke mye til for å kunne konstatere at det er risiko for at en innehaver av førerrett som ikke er edruelig, vil kjøre i påvirket tilstand. Det kreves ikke sannsynlighetsovervekt. En rimelig mulighet er nok, men det må være konkrete og objektive holdepunkter for at det foreligger en risiko. Det er altså ikke tilstrekkelig i seg selv at innehaveren ikke er edruelig i vegtrafikklovens forstand.

Lagmannsretten legger videre til grunn at i prinsippet skal vurderingen av hva hensynet til trafikksikkerheten krever, skje konkret for den aktuelle førerrettsinnehaveren, i vår sak A, selv om både bestemmelsens formål og praktiske og bevismessige hensyn tilsier at noen momenter må undergis en mer objektivisert bedømmelse, sml. Rt-2015-493 avsnitt 29-31.»

Lagmannsretten knytter vurderingen av om hensynet til trafikksikkerheten tilsier tilbakekall, til risikoen for brudd på vegtrafikklovens § 22 tredje ledd om kjøring i påvirket tilstand. Hva som anses

som «påvirket tilstand» ved bruk av andre rusmidler enn alkohol, fremgår av forskrift om faste grenser for påvirkning av andre berusende eller bedøvende middel enn alkohol m.m. Etter forskriftens vedlegg I, er man påvirket i vegtrafikkloven § 22 sin forstand når THC-konsentrasjonen i blodet er 0,004 mml per liter eller høyere. En slik konsentrasjon er antatt å gi en påvirkningsgrad tilsvarende 0,2 promille alkohol i blodet. Ombudsmannen er enig i at det er risiko for kjøring med en slik påvirkningsgrad som er avgjørende.

Lagmannsretten uttalte videre at det er «naturlig, og åpenbart innenfor loven, at Politidirektoratet i cannabissaker etter vegtrafikkloven § 34 femte ledd vurderer risikoen for at førerrettsinnehaveren vil kjøre med en THC-konsentrasjon som er over straffbarhetsgrensen i 2012-forskriften...». Ombudsmannen er enig med lagmannsretten i at utgangspunktet må være at politiet foretar en slik konkret risikovurdering, tilsvarende den retten foretok. Sentrale elementer i en slik vurdering vil være hvor lenge etter cannabisinntak det er risiko for påvirkning, og hvor lenge det kan påregnes at klageren vil vente med å kjøre.

Det er hvilken fare for trafikksikkerheten fortsatt førerrett vil utgjøre framover som er vurderingstemaet. Den konkrete vurderingen av hensynet til trafikksikkerheten kan derfor ikke baseres utelukkende på tidligere cannabisbruk og kjøremønster, jf. LB-2015-110557 og SOM-2016-2223. Det må herunder tas hensyn til troverdige opplysninger om eventuelle endringer i perioden fram til det endelige vedtaket i saken.

3.2 Politidirektoratets vurdering av trafikksikkerhetsvilkåret

I vedtakets vurdering av trafikksikkerhetsvilkåret viser direktoratet til at «klager har behov for førerkort blant annet i forbindelse med jobb» og de legger til grunn at klager aktivt har nyttet førerretten. Det konkluderes deretter med at «(d)ette, i tillegg til edruelighetsvurderingen, medførte etter direktoratets syn at hensynet til trafikksikkerheten gjorde tilbakekall av førerretten nødvendig for å forebygge kjøring i ruspåvirket tilstand».

Direktoratets svarte følgende på ombudsmannens spørsmål om de i denne saken foretok en slik konkret vurdering av risikoen for kjøring i påvirket tilstand som lagmannsretten gir anvisning på i LB-2017-65348:

«I alle saker vedrørende edruelighet etter vtrl. § 34 femte ledd foretar Politidirektoratet en vurdering av hvorvidt det foreligger en risiko for at innehaver av førerrett vil kjøre i påvirket tilstand. En slik vurdering gjorde vi også i herværende sak. Vi viser til vårt vedtak på side 5 og 6, der vi vurderte hvorvidt hensynet til trafikksikkerheten gjorde det nødvendig å tilbakekalle klagers førerrett. Vi viste til at klager aktivt nyttet seg av førerretten, da han kjørte bil for å komme seg til og fra jobb. I vedtaket er det også vist til at han blant annet hadde behov for bil i forbindelse med jakt. Vi mente at denne aktive bilbruken, sammenholdt med hans bruk av cannabis, medførte en rimelig mulighet for kjøring i påvirket tilstand. Det forhold at han røyket cannabis mandag 30.7.2018, og at han ble stoppet i bil av politiet den 1.8.2018, mistenkt for bruk av narkotika, styrket denne vurderingen ytterligere. Vi bemerker at vi kunne presisert

sistnevnte tydeligere i vårt vedtak. Etter vår vurdering er det ikke avgjørende at vi ikke eksplisitt skrev at det var en risiko for kjøring i påvirket tilstand, i det vi mener at dette fremkom av vurderingen.»

Etter ombudsmannens syn tilsier begrunnelsen i vedtaket og redegjørelsen hit at direktoratet ikke foretok en tilstrekkelig konkret vurdering av trafikksikkerhetsvilkåret, særlig sett i lys av at hans cannabisbruk uansett lå i helt nedre sjikt av hva som er omfattet av vilkåret om manglende edruelighet. I en slik sak er det etter ombudsmannens syn ikke tilstrekkelig å vise til regelmessig bruk av bil. Klager opplyser at han alltid venter en til to dager med bilkjøring etter inntak av alkohol/cannabis, uten at betydningen av dette er kommentert i vedtaket. Det er derfor uklart om direktoratet mener at en slik ventetid før kjøring er utilstrekkelig, eller om de ikke stolte på forklaringen.

Da vurderingen er fremtidsrettet burde direktoratet også ha vurdert om klageren hadde endret sitt bruksmønster for cannabis, sml. SOM-2016-2223, punkt 3. I den sammenheng er det relevant at klageren var nybakt far og hadde sagt seg villig til å avlegge blodprøver ovenfor barnevernet for å dokumentere rusfrihet. Dessuten hadde samboeren truet med å forlate ham hvis han nå ikke sluttet.

Ombudsmannen kan heller ikke se betydningen av at klageren hadde inntatt cannabis to dager før han ble stoppet under kjøring. Det ble ved blodprøve dokumentert at det ikke forelå påviselig THC i klagerens blod ved kjøringen. Vedtaket gir heller ingen annen vurdering eller dokumentasjon for at kjøringen to dager etter inntak likevel eller generelt innebærer risiko for påvirket kjøring.

På denne bakgrunn er ombudsmannen kommet til at det ikke er foretatt en tilstrekkelig konkret vurdering av om hensynet til trafikksikkerheten tilsa tilbakekall.

Konklusjon

Klagerens cannabisbruk var utilstrekkelig utredet da Politidirektoratet traff vedtaket om tilbakekall, jf. forvaltningsloven § 17 første ledd. Direktoratet skulle ha kontrollert lydopptaket av avhøret av klageren for å finne ut om klagerens anførsel om feilsitering var riktig. Den mangelfulle utredningen førte til at direktoratet la en ufullstendig gjengivelse av klagerens forklaring om egen bruk til grunn for sin avgjørelse.

Ombudsmannen er videre kommet til at direktoratet ikke foretok en tilstrekkelig konkret vurdering av om vilkåret om trafikkkfare var oppfylt. Vilket knytter seg til risikoen for kjøring i påvirket tilstand, jf. grensen for THC-innhold i blodet fastsatt i forskrift om påvirkning av andre rusmiddel enn alkohol.

Ombudsmannen ber Politidirektoratet behandle klagesaken på nytt, og oversende en kopi av det nye vedtaket til ombudsmannen innen 4. september 2020. Ombudsmannen ber om at Politidirektoratet avgjør denne og fremtidige saker i tråd med føringene i uttalelsen.

2.7.2020 (2019/2517)

